II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2021/1340 НА КОМИСИЯТА

от 22 април 2021 година

за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета с регулаторните технически стандарти за определяне на съдържанието на договорните клаузи, с които се признават правомощия за спиране във връзка с преструктурирането

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и по-специално член 71а, параграф 5, трета алинея от нея,

като има предвид, че:

(1) С Директива 2014/59/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), бяха въведени някои мерки за подобряване на ефективността на преструктурирането при финансовите договори, уредени от правото на трета държава.

(2) В член 71а, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС от институциите и субектите се изисква да включват във финансовите договори, които сключват и които се уреждат от правото на трета държава, клаузи, с които се признават правомощията на органите за преструктуриране за спиране във връзка с преструктурирането.

(3) С цел да се подобри ефективността на преструктурирането, в член 68 от Директива 2014/59/ЕС се постановява, че някои мерки за предотвратяване или за управление на кризи не следва да се считат за изпълнително събитие или за производство по несъстоятелност. В посочения член се посочва също така, че такива мерки не следва да оправомощават страните по съответните договори да упражняват определени договорни права единствено поради прилагането на такива мерки. Следователно в съдържанието на договорните клаузи е необходимо да се предвиди съгласието на страните да бъдат обвързани от тези изисквания. Освен това по силата на членове 33а, 69, 70 и 71 от Директива 2014/59/ЕС органите за преструктуриране могат за известно време да спрат изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение, поети по договор с институция или субект в режим на преструктуриране или, при определени обстоятелства, преди преструктурирането, да ограничат принудителното изпълнение на обезпечения и да спрат определени права на контрагентите — например във връзка с разтрогването, при неизпълнение на една от страните, на договора и последващо нетиране на задълженията (close-out netting arrangements), нетните брутни задължения, ускоряването на бъдещи плащания или прекратяването по друг начин на дадения финансов договор. Тъй като прилагането на тези правомощия на органите за преструктуриране може да не е ефективно при финансовите договори, уредени от правото на трета държава, тези правомощия следва да бъдат изрично признати в техните клаузи.

([1]) ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190.

([2]) Директива (ЕС) 2019/879 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и на Директива 98/26/ЕО (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 296).

(4) Определянето на задължително съдържание на договорните клаузи е целесъобразно с оглед осигуряването на ефективно преструктуриране и на съгласуваност сред възприетите от държавите членки подходи, както и за да се гарантира, че органите за преструктуриране, институциите и субектите отчитат различията в националните правни системи или тези, произтичащи от определена договорна форма или структура. Съдържанието на тези договорни клаузи следва да е съобразено с различните модели на стопанска дейност на институциите и субектите. От друга страна, финансовите договори при международните сделки обикновено не варират според модела на стопанска дейност на институциите или субектите, поради което не е необходимо да се предвижда различно съдържание за договорните клаузи, в които се признават правомощия.

(5) Настоящият регламент е изготвен въз основа на проектите на регулаторни технически стандарти, представени на Комисията от Европейския банков орган (ЕБО).

(6) ЕБО проведе открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти, въз основа на които е изготвен настоящият регламент, анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи и поиска становището на Групата на участниците от банковия сектор, създадена с член 37 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([3]),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Съдържание на договорните клаузи

Договорните клаузи, в които се признават правомощия спрямо уреден от правото на трета държава съответен финансов договор, сключен от институция или субект по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от Директива 2014/59/ЕС, съдържат следното:

(1) потвърждение и съгласие от страните, че орган за преструктуриране може по силата на членове 33а, 69, 70 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право, да упражнява правомощия за спиране или ограничаване на произтичащите от този договор права и задължения, както и че ще се прилагат условията на член 68 от посочената директива, както е транспонирана в приложимото национално право;

(2) описание или позоваване на правомощията на органа за преструктуриране, посочени в членове 33а, 69, 70 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право, и описание или позоваване на условията на член 68 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право;

(3) потвърждение и съгласие от страните, че:

а) те са обвързани от действието на следните прилагани правомощия:

— спиране, по силата на член 33а от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право, на изпълнението на всяко задължение за плащане или изпълнение;

— спиране, по силата на член 69 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право, на изпълнението на всяко задължение за плащане или изпълнение;

— ограничаване, по силата на член 70 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право, на принудителното изпълнение на всякакви обезпечения;

— спиране, по силата на член 71 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право, на упражняването на всяко договорно право на прекратяване;

б) те са обвързани от разпоредбите на член 68 от Директива 2014/59/ЕС, както е транспонирана в приложимото национално право;

(4) потвърждение и съгласие от страните, че договорните клаузи, в които се признават правомощия, изчерпателно описват тези въпроси и че във връзка с предмета на съответния договор страните не могат да се позовават на други сключени между тях споразумения, механизми или уговорки.

([3]) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

Член 2

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 22 април 2021 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN